

Maxilla hor-
mini ferè uni-
co osse extrui.

Maxilla illis in acutum definit, mutuo per unionem nexis. Homini autem, unico conformatur osse, ac in summo mento lata, neque ut in cæteris animalibus, acuta cernitur. Nulla enim parte maxilla difficilius quàm hinc discinditur. Præterea coctione, aut carie in terra illam dissolui, nõ- dum animaduerti. & quanquam cum alibi, tum præcipuè Parisijs in Innocenti cimiterio ma- ximam inferiorum maxillarum (uti & cæterorum ossium) frequentiam conspexerim, nullam tamen unquam in duas bipartitam partes adinueni. Canum uerò, bouumq; & asinorum maxil- læ, etiam citra coctionis beneficium, inuicem paruo conatu interdum diuelluntur. Quamuis interim Galenus, & alij plerique post Hippocratem dissectionum periti, maxillam non unicum esse os asseruerint, sed coctum in summa menti extremitate laxari, ob idq; ipsum coaluisse mani festum indicium esse. Vtunque sit, hætenus nulla hominis maxilla mihi gemino constructa osse (uti & prius dicebam) occurrit. & quamuis fortè inter tot hominum myriades in canino aliquo homuncione, aut puerulo talem quampiam maxillam aliquando obseruarem, non tamen ideo mox asseram, hominis maxillam duplici osse constare: quin Celfo potius, aut illi Græco auctori ex quo Celsus quicquid de ossibus prodidit mutuatus est, accedam, qui cum Galeno canes parum curans, maxillam simplici osse componi docuit. Et quamuis hæc in pue- ris duobus ossibus per unionem nexis efformaretur, non ideo tamen simpliciter duplici osse maxillam formari rectè diceremus, nisi etiam occipitijs os, uertebras, & ossa quæ sacri ossis late- ribus committuntur, pluribus effingi ossibus donaremus. si quidem hæc in pueris compluri- bus ossibus mutuo per unionem commissis extrui, nemo negauerit. Inferior maxilla utrinque in duos definit processus, quorum^a alter in mucronem productus, musculi temporalis tendi- nis insertionem ualidissime excipit, totus ab illo tendine complexus.^b Alter, qui posterior est, in capitulum transversum oblongum finit, quod sibi correspondenti^c sinui inarticulatur, qui ad iugalis ossis radicem & anteriorem auditus organi sedem in temporis osse incisus est. Huic sinui, ut & capitulo maxillæ, cartilago crustæ modo obducitur. Verum præter hanc cartila- ginem omnibus articulis pariter communem, inter sinum capitulumq; alia reponitur cartila- go læuis, tenuis, & mollis, ligamentiq; naturæ quod ad substantiam spectat, nõnihil compos. Hæc ossibus nusquam adnascitur, sed tantum ligamenti articulum in orbem continentibus. Istius cartilaginis beneficio, durorum præsentis articuli ossium impetus exoluitur, & quo mi- nus mutuo affricu in ualidis assiduissq; maxillæ motibus ossa rumpantur, scitè præstat, unà cum cartilagine sinui & capitulo obnata. Ad hæc, inferior maxilla duobus utrinque donatur fora- minibus, atque alterum quidem in interiori ipsius regione, non procul à nunc commemoratis processibus, cernitur:^d alterum uerò, in exteriori sede ad labri inferioris radicem, latiusq;. Inte- rius, quod & amplius, & inæquale seu asperum est, uiam præbet^e portioni nerui tertij paris neruorum cerebri ad dentium radices dispersæ, unà cum uenula & arteria, quæ dentibus & inferiori maxillæ nutriendis, hoc foramen subeunt. Exterius uerò, eius nerui^f sobolem ex ma- xilla in humilior labrum finit procidere, estq; longè minus interiori. Porro si setam exiccata maxillæ interno foramini indideris, eam ab hoc foramine ad externum usque leui opera ferri conspicias. & si maxillam effregeris, continuum iter ab uno foramine in alterum canalis mo- do cælaturum obseruabis. Præter hæc foramina in maxillæ externa superficie alia prorsus nul- la reperias, nisi fortè & alueolos præsepiolaq; illis annumerare lubeat, quibus dentes instar cla- uorum infigi mox trademus. Quod uerò horum sinuum alueorumq; gratia, inferior maxilla crassior sit, hinc potissimum constat, quod in uetulis, illisq; quibus dentes eruti sunt, ac in quibus ipsi dentium sinus succreuerunt, maxilla ab imo sursum multo tenuior & angustior ef- ficiatur. Maxilla ubi dentes ipsi non infiguntur, eaq; sede qua commemoratos nuper educit processus, latissima, & si latera spectes, tenuissima,^g intusq; ac^h exterius quasi amplo & in su- perficie tantum cauito sinu insculpta uisitur, quod aptius musculi maxillam, præter tempora- lem musculum attolentes, insertionem molirentur, isq; qui illorum in ore delitescit, minus sua crassitie ac mole faucium angustiam infarciret: adeò, ut intus magis quàm foris, maxilla meri- tò insinuetur. Quinetiã huic latiori maxillæ sedi id separatim accidit, quod aspera inæqualisq; cernitur, idq; potissimum iuxta huius sedisⁱ inferiorem posterioremq; regionem. quod etiam musculorum insertionis occasione rerum Opifex machinatur, non ignorans asperis inæqua- libusq; locis promptius aliquid adherere, adnasciq;, quàm planis & glabris. Cæterum hac etiã gratia interior maxillæ sedes ad mentum^j aliquot tuberculis asperitatibus ue extuberat, ut^k musculi (quorū ope ipsa deorsum trahitur) suam insertionem ualidius conficerent, ac deniq; nonnulli linguæ peculiare musculi hinc aptius enascerentur. Tale quid etiam usuuenit in ex- terna inferioris maxillæ sede, ad summi menti regionem,^l ut hac ratione labri humilioris mu- sculi comodiùs illinc pronascerentur.

Duo utrinque
maxillæ pro-
cessus.

Peculiaris in
maxillæ arti-
culo cartilagi-
nis effigies.

Maxillæ for-
amina.

Dentium al-
ueoli.

Maxillæ in
posteriori se-
de amplius,
tenuitas, sinus,
asperitates.

PRÆSENTIS VNDECIMI CAPITIS FIGVRÆ,
ac ipsius characterum Index.

HAC figura tam superioris maxillæ, quàm inferioris dentes, in altero lateri- tur. quum enim utriusque lateris par sit ratio, abunde est alterius lateris dentes ex m- tos delineasse. Si uerò dentes maxillis adhuc infixos contemplari uisum sit, superioris figuræ inferiorem commonstrant seriem, quemadmodum tertia & quinta sexti Cap- superiorem ubi & quarta eius Capitis figura alueolos promptè ostendit, quibus den- tur. Quandoquidem ex caluaria, quam illa figura expressimus, studiò superioris ma- tes euulsimus.

- AA Dextri lateris octo superiores dentes.
BB Dextri lateris octo inferiores.
1, 2 Duo dextri lateris incisori.
3 Dens caninus dexter.
4, 5, 6 Quinque molares dextri. Hunc numerum & inferiori & superiori dentium classi- dare integrum est. Nomina autem dentium, cum uarijs reliquorum ossium nomenclat- ius libri calce sumenda ueniūt: quod in eum locum nomina, quæcunque mihi hætenus du- duxerim reijcienda.
C Bassi notatur molaris dentis.
D Acies dentis incisori.
E Media molaris dentis pars hic delineatur, sinum in dentibus conspicuum ostensura.

3 fig. d. li.
4 et 5 et 6.

LOSSIBVS solos dentes sentiendi uim obtinere, Galen- functori attestatur, asserens se quoque dentium dolore uexat- tum diligenter animum adhibuisse num dentes ipsi doleat: ser- nifestò dentem nõ modò dolere, uerum etiam pullare, carnib- matione obfessis non dissimiliter. Applanatur enim dentium molles quidam neruuli, à tertio neruorum cerebri coniugio quorum gratia dentes duntaxat euidenti inter ossa sentiendi fa- natos credimus. Cæterum nonnulli Galeno haud acquiescentes, colligunt, dentem sit, citra dolorem affici: quemadmodum cum lima excessus dentium præsecare, aut ris eos aliquando exurere cogimur. At quum in huiusmodi artis operibus ipsos sen- tos subinde experiamur, & à frigore potissimum molestari cognoscamus, meritò est inuicem rerum Opifex, quem cæterorum ossium solis duntaxat dentibus notat sentiendi facultatè largitum arbitramur. Nouerat enim hos crebrò occursuros ijs q- uel frangunt, uel rodunt, uel ualide excalefaciunt, aut refrigerant, uel alia quauis oc- terant: quibus omnibus dentes multò aliter, quàm reliqua ossa, nudi exponuntur. rem, si nulla sentiendi uis polleret, à dolore homo neutiquam admoneretur, neque de- reret, quod in festat amoturus, priusquàm molestati dentes uitiarentur. Porro dentes sensu, & quod nudi sint, ab alijs ossibus distingui creduntur, uerum etiam quia hos ris ossibus semper enutriti, & quouis tempore uitæ incrementum accipere, ideo præ- tramur, quod dentes illis quos exemimus oppositi, subinde in eruti dentis locū extra dentium seriem succrescant: ob hoc uidelicet, quod contrarijs dentibus non ampli- tur. Reliqui enim dentes tantum augentur, quantum laxuandis cibis comminuuntur, autem plurimum dentes numero triginta duo, una serie in utraque maxilla sedecim stissimæ choreæ siti. Quatuor priores aduersuè quia secant, incisori uocantur: sin- ti & acuti, quò oblatum ipsis cibum mordendo cultri modo promptè abscedant, d-